

ENTREVISTA IMPOSSIBLE

PER UNA QUE FUNCIONAVA...

Abandona Mònica Oltra

Igual que un davanter centre ha de deixar el partit a causa de les reiterades pontades rebudes pel central contrari, així ha deixat Mònica Oltra el seu lloc a l'equip de Compromís.

Adolorida?

Home sí, estava en bona forma. Jugava bé, marcant gols...

Potser per això el defensa central li ha trencat la cama.

Home jo no voldria mal pensar però la veritat és que en els dos últims partits que hem jugat ja m'havia fet unes faltes esgarrifoses però jo saltava a temps i

me'n sortia.

Aquesta vegada no. La selecció de P.P. i Vox, han aconseguit treure-la del partit.

A la selecció PP, VOX només els interessa guanyar. I ho faran. Ja tenen la tàctica: joc ras i puntada al ventre.

I vostè no podria haver fet alguna cosa? Denunciar-ho potser.

No, que va, si ho denuncio em cau un paquet. Potser la meua culpa sigui no haver estat prou pel meu marit. Ell no té equip, sap? I aleshores se li acumula la testosterona i jo no m'hi vaig fixar. Deia que anava a meditar..... i la veritat és que tornava més relaxat.

Pensa tornar a jugar?

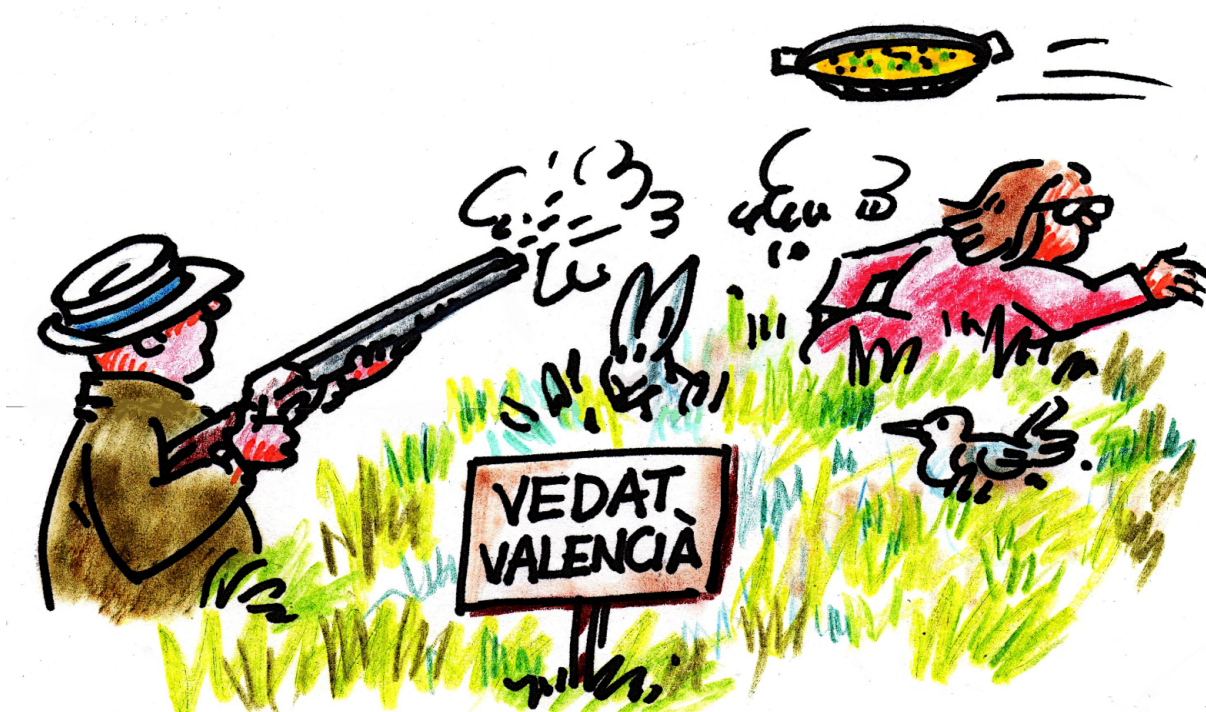
Perquè em trenquin l'altra cama? No senyor, gràcies. Jo començo una nova vida, sense compromís, sap... i en els dos sentits, ni marit ni partit.

Però una dona amb la seva empenta...

Colliré floretes, escriuré un llibre de memòries i me'n tornaré al Tirol. Allò sí que és vida.

Voldria adreçar-li unes paraules al central de la selecció que li ha arruïnat la carrera?

Ja li vaig. És un fill de puta. I ara si em disculpa, he de fer-me el sopar.

GARSA PROSTÀTICA

GENT MOLT AGRAÏDA

El P.P. arrasa a Andalusia

Tothom ho sap i és profecia, Andalusia és una terra molt agraïda.

Ja hem dit en un altre article que és difícil diferenciar entre dretes i esquerres, però una cosa és segura, els "señoritos" són de dretes. De dretes en el sentit de tenir molta terra i no treballar-la i on les parcel·les que es cultiven les laboren pagesos amb sous de fam i molt paternalisme. De dretes en el sentit cristià de pecar i comprar al capellà. De la dreta que viola i regala una moneda al pare de la noia.

Contradicció històrica; Andalusia, aquesta terra mal tractada, a qui el señorito els nega menjar i dignitat, alimenten als amos dels cortijos posant el seu vot a la urna. Sembla que val més la moneda que la virginitat de la noia. Molt pocs, només els

més atrevits, només als que li han matat la seva "milana bonita", es rebelen.

No és un cas únic el d'Andalusia, passa en molts països, sobre tot en els més miserables. Hi ha gent que prefereix que els afluixin el jou que no pas treure-se'l i anar amb el cap alt. És la llei de la supervivència, dels que rumien què podran menjar l'endemà,

dels que recorden aquell dia dels anys seixanta on el Reis d'Orient els van deixar dues ametlles garapinyades mentre els niños señoritos i las niñas señoritas necessiten l'ajuda dels criats per obrir tots els regals reials.

I també cal dir-ho són aquelles terres i aquells països, on la cultura es limita a fer una X com a signatura.